

vi også undladt at stemme og har ikke stemt direkte imod de ændringsforslag.

Så er det, jeg spørger her i dag, om det ændringsforslag, vi behandler nu, materielt set er andet end det, der alligevel følger af funktionærloven. Jeg har ikke fået svar fra hr. Ulrik Kragh eller fra hr. Lars Barfoed, men jeg fik til gengæld et – ja, hvad kan man kalde det? Men lad det nu være.

Kl. 10.50

Vi har ganske rigtigt efterlyst spørgsmålet om tillidsrepræsentantens rolle, fordi den ikke åbenlyst fremgik af lovforslaget, og vi har så set, at det, der er kommet ud af det, er en indskrivning i lovforslaget af funktionærloven. Jeg kan ikke se det anderledes.

Jeg ved ikke, hvad hr. Ulrik Kragh og hr. Lars Barfoeds rolle er i denne debat, men formentlig kun at få regeringens forslag vedtaget. Vores rolle er for så vidt at skabe sikkerhed for, at det, der vedtages, også er ordentligt belyst, og det er da blevet bedre belyst nu; den indrømmelse kan jeg da give. Det er bedre belyst, og vi får funktionærloven skrevet ind i lovforslaget. Det er, i hvert fald indtil ministeren måtte sige noget andet, det, jeg kan læse.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg synes, det er fantastisk, at vi skal høre kritik for, at vi lytter til de bekymringer, der bliver fremsat om lovgivningen. Jeg betragter det som et hædersmærke, at når der fremføres bekymringer, der gør indtryk, retter vi os efter dem og retter lovforslag til efter dem, for alt andet må da være fuldstændig utilgiveligt. Men jeg kan forstå, at denne regerings handle måde adskiller sig fra den tidligere regerings, for ellers har forargelsen jo ikke rigtig nogen berettigelse.

Må jeg så sige, at det, det kniber for Socialdemokratiet at forstå i denne sag, er, at det bygger på en frivillig aftale mellem en lønmodtager og en arbejdsgiver, og at der er gensidig varetter.

Så har der været bekymring for, om en arbejdsgiver kunne forbyde en lønmodtager at tage en tillidsmand med. Vi har sagt – og det er også meningen med lovforslaget – at det skal en lønmodtager selvfølgelig have ret til. For os har det hele tiden soleklart været en selvfølge, at når der er en frivillig aftale mellem to parter, er det jo parterne selv, der opstiller vilkårene for, hvordan de vil forhandle den aftale.

Svaret er altså, at vi med dette ændringsforslag tydeliggør, at naturligvis har en lønmodta-

ger ret til at gøre det til en betingelse for sin deltagelse i en drøftelse af en aftale om deltid, at tillidsmanden kan komme med.

Formanden:

Så har jeg nogle markeringer for korte bemærkninger til ministeren. Først fru Anne-Marie Meldgaard og derefter hr. Carsten Hansen.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg kvitterer da gerne for, at ministeren har lyttet, men jeg undrer mig over, at ministeren kun har lyttet med et halvt øre, for jeg tror ikke, at det af nogen af de deputationer og i nogen af de spørgsmål, der har været fremme i sagen, ikke har været nævnt, at der var tale om en tillidsrepræsentant.

Mit spørgsmål til ministeren er: Hvorfor ikke åbne resten af øret og indskrive i lovforslaget, at det ikke er en rådgiver, men tillidsrepræsentanten, de pågældende ønsker at have med til de forhandlinger om deltid? Jeg har næsten opgivet troen på, at det kan lade sig gøre, men vil meget gerne have ministeren til her fra talerstolen at fortælle, hvad den ideologiske baggrund er for, at ordet »rådgiver« i ministerens ører er så meget vigtigere end det, lønmodtagerne forstår, hvis de havde fået ordet »tillidsrepræsentant« ind?

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jamen så forstår jeg ikke, hvorfor man ikke har sikret, at for de 6 pct. af lønmodtagerne, som ikke gennem deres overenskomst har ret til at gå på deltid, blev det implementeret af fagbevægelsen og arbejdsgiverne via overenskomsterne. Det har der jo været et stående tilbud om.

Når jeg tænker på det samråd, vi havde forleden, er jeg nødt til at citere beskæftigelsesministeren:

»Hvis en arbejdsgiver spørger en lønmodtager, om den pågældende vil gå på deltid, og lønmodtageren vil have sin tillidsmand med, er det jo et vilkår for at føre den samtale. Hvis arbejdsgiveren stiller nogle andre betingelser for den forhandling, bliver forhandlingen sandsynligvis ikke til noget.«

Arbejdsgiveren kan altså ifølge beskæftigelsesministeren og referatet fra samrådet faktisk stille den betingelse, at han ikke vil have tillidsmanden med. Det er da en forhindring, så hvorfor sørger man ikke for, at retten bliver imple-